

Brussel, 3.9.2014
COM(2014) 552 final

2014/0254 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2015, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de Oostzee van toepassing zijn

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid moeten de levende biologische rijkdommen van de zee zo worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten boven een niveau worden gebracht en behouden dat de maximale duurzame opbrengst kan opleveren. Een belangrijk instrument in dit verband is de jaarlijkse vaststelling van de vangstmogelijkheden in de vorm van totaal toegestane vangsten (TAC's – total allowable catches), quota en beperkingen van de visserijinspanning.

Het doel van dit voorstel is voor 2015 de vangstmogelijkheden van de lidstaten vast te stellen voor de in commercieel opzicht belangrijkste visbestanden in de Oostzee. Met het oog op de vereenvoudiging en de verduidelijking van de jaarlijkse besluiten inzake TAC's en quota worden de vangstmogelijkheden in de Oostzee sinds 2006 bij een afzonderlijke verordening vastgesteld.

- **Algemene context**

De Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES – International Council for the Exploration of the Sea) en het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) hebben voor 2015 in mei 2014, respectievelijk juni 2014 wetenschappelijk advies uitgebracht over de bestanden in de Oostzee.

Het voorstel bevat twee delen die van belang zijn om de visserij in de Oostzee in 2015 door middel van vangstmogelijkheden te beheren: één inzake het vaststellen van TAC's en quota, en een tweede inzake het beperken van de visserijinspanning door de activiteit van de vissersvaartuigen (aantal zeedagen) te begrenzen.

- **Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied**

De vangstmogelijkheden en de verdeling daarvan over de lidstaten worden jaarlijks vastgesteld. Het meest recente instrument is Verordening (EU) nr. 1180/2013 van de Raad van 19 november 2013 tot vaststelling, voor 2014, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de Oostzee van toepassing zijn.

Eveneens relevant voor het beheer van de visserij in de Oostzee is Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad van 21 december 2005 betreffende de instandhouding door middel van technische maatregelen van de visbestanden in de Oostzee, de Belten en de Sont, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1434/98 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 88/98.

Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauwbestanden in de Oostzee en de visserijtakken die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2847/93 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 779/97 bevat de controle- en monitoringmaatregelen voor het herstel van de betrokken kabeljauwbestanden. Bovendien bevat die verordening regels voor de

vaststelling van de TAC's voor de westelijke en de oostelijke kabeljauwbestanden en de bij de visserij op die bestanden in acht te nemen beperkingen van de visserijinspanning.

- **Samenhang met andere EU-beleidsgebieden en -doelstellingen**

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met de doelstellingen en de voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid en met het beleid van de Unie inzake duurzame ontwikkeling.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

Belangrijkste geraadpleegde organisaties en deskundigen

De geraadpleegde wetenschappelijke fora zijn de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) en het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV).

De Unie verzoekt de ICES en het WTECV elk jaar om wetenschappelijk advies over de toestand van de belangrijke visbestanden. Het ontvangen advies bestrijkt alle bestanden in de Oostzee waarvoor TAC's worden voorgesteld.

- **Raadpleging van belanghebbende partijen**

De adviesraad voor de Oostzee (BSAC – Baltic Sea Advisory Council) is in juni 2014 tijdens de vergadering van zijn gezamenlijke werkgroep voor de demersale/pelagische visserij geraadpleegd op basis van de door de ICES opgestelde beoordeling van de visbestanden. Naast de ICES heeft het WTECV de wetenschappelijke basis voor het voorstel aangeleverd. De in dat verband ingenomen voorlopige standpunten over alle betrokken visbestanden zijn in overweging genomen en waar mogelijk in het voorstel verwerkt voor zover deze niet indruisten tegen het bestaande beleid of konden leiden tot een verslechtering van de toestand van kwetsbare bestanden. Het wetenschappelijk advies over vangstbeperkingen is ook behandeld in het BALTFISH-forum.

- **Effectbeoordeling**

De totale vangstmogelijkheden die voor 2015 worden voorgesteld, bedragen ca. 629 000 ton – en liggen daarmee 12 % hoger dan in 2014¹. Uitgesplitst naar bestand komt dit neer op een toename van de TAC's voor vier haringbestanden (met gemiddeld 31 %) en een afname voor het westelijke kabeljauwbestand (met 48 %), voor sprout (met 17 %) en voor twee zalmbestanden (met 15 % in aantal stuks).

Uitgaande van de gemiddelde prijzen van de aangelande vis die in 2012 in acht Oostzeelanden² werden opgetekend, zal de waarde van de vangstmogelijkheden voor

¹ Excl. het oostelijke kabeljauwbestand en incl. het omgerekende gewicht voor de kabeljauwbestanden (1 stuk weegt gemiddeld 4,5 kg).

² EUMOFA, jaarlijkse gegevens, op 22.5.2004 opgehaald op <http://ec.europa.eu/fisheries/market-observatory/home>.

haringbestanden in 2015 met bijna 80 miljoen EUR stijgen, tot een totale waarde van 164 miljoen EUR. De TAC voor westelijke kabeljauw is het sterkst afgenomen, van een waarde van 32 miljoen EUR in 2014 tot 14 miljoen EUR in 2015. Deze waardeverlaging zal echter minder significant zijn aangezien in 2013 slechts 60 % van het kabeljauwquotum is benut en wordt aangenomen dat dit vangstniveau in 2014 en 2015 zal worden aangehouden.

Het voorstel is niet alleen gericht op de korte termijn, maar past ook in de langeretermijnaanpak om de visserij geleidelijk tot een duurzaam niveau te reduceren en op dat niveau te houden. De gekozen benadering zal daarom, op de middellange tot lange termijn, resulteren in een stabiele visserijspanning en hogere quota. Op de lange termijn wordt zowel een verduurzaming van de visserijactiviteiten als een toename van de aanlandingen verwacht.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

- **Samenvatting van de voorgestelde maatregel(en)**

Dit voorstel tot vaststelling van vangstbeperkingen voor EU-visserijen staat in het teken van de doelstelling van het gemeenschappelijk visserijbeleid, met name de levende biologische rijkdommen van de zee zo exploiteren dat de populaties van de gevangen soorten boven een niveau worden gebracht en behouden dat de maximale duurzame opbrengst kan opleveren.

- **Rechtsgrondslag**

Artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

- **Subsidiariteitsbeginsel**

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie, als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

- **Evenredigheidsbeginsel**

Het voorstel is om de volgende redenen in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

Het gemeenschappelijk visserijbeleid is een gemeenschappelijk beleid. Krachtens artikel 43, lid 3, VWEU dient de Raad maatregelen aan te nemen tot vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden.

Bij de betrokken verordening van de Raad worden vangstmogelijkheden aan de lidstaten toegewezen. Met inachtneming van artikel 16, leden 6 en 7, en artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 mogen de lidstaten deze mogelijkheden volgens de in die artikelen vastgestelde voorwaarden verdelen over de regio's of de marktdeelnemers. De lidstaten kunnen dus met een ruime mate aan vrijheid en conform het sociaaleconomische model van hun keuze beslissen hoe zij de aan hen toegewezen vangstmogelijkheden benutten.

Het voorstel heeft geen nieuwe financiële gevolgen voor de lidstaten. De Raad stelt elk jaar een verordening als de onderhavige vast, en de openbare en particuliere middelen voor de tenuitvoerlegging van deze verordening zijn reeds beschikbaar.

- **Keuze van instrumenten**

Voorgesteld(e) instrument(en): verordening.

Dit is een voorstel voor visserijbeheer op basis van artikel 43, lid 3, VWEU.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Unie.

5. AANVULLENDE INFORMATIE

- **Vereenvoudiging**

Het voorstel zorgt voor een verdere vereenvoudiging van de administratieve procedures voor (EU- of nationale) overheidsinstanties aangezien het bepalingen bevat die vergelijkbaar zijn met de uit 2014 daterende verordening over de vangstmogelijkheden in de Oostzee.

- **Evaluatie-/herzienings-/vervalbepaling**

Het voorstel betreft een jaarlijkse verordening, dit keer voor het jaar 2015, en bevat derhalve geen herzieningsclausule.

- **Gedetailleerde toelichting**

In dit voorstel worden voor de lidstaten die in de Oostzee visserijactiviteiten verrichten, de voor 2015 geldende vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden vastgesteld.

De aanlandingsverplichting voor in bepaalde visserijen gevangen vis wordt van toepassing op 1 januari 2015. In de Oostzee wordt in het kader van deze visserijen vis bovengehaald uit bestanden waarvoor in deze verordening TAC's en quota zijn vastgesteld, met name: kleine pelagische visserijen (haring- en sprotbestanden), zalmvisserijen (zalmbestanden) en kabeljauwvisserijen (kabeljauwbestanden), waar de soort de visserij bepaalt. Met ingang van 1 januari 2017 is in de Oostzee de aanlandingsverplichting van toepassing op vangsten van soorten die de visserij niet bepalen, maar wel onder TAC's vallen, zoals schol. Als gevolg van de aanlandingsverplichting moeten de vangstmogelijkheden overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet meer worden vastgesteld als afspiegeling van de aangelande hoeveelheid maar als afspiegeling van de gevangen hoeveelheid. Dit gebeurt op basis van wetenschappelijk advies voor de visbestanden in visserijen als vermeld in artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

De vangstmogelijkheden moeten ook worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16, lid 1 (beginsel van relatieve stabiliteit) en artikel 16, lid 4 (doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en de voorschriften in meerjarenplannen).

De voorgestelde cijfers zijn gebaseerd op actueel wetenschappelijk advies en overleg met de BSAC. Waar dit van toepassing is, zijn met het oog op de vaststelling van EU-quota voor met de Russische Federatie gedeelde bestanden de respectieve hoeveelheden van deze bestanden afgetrokken van de door de ICES geadviseerde TAC's.

Aangezien de Commissie van plan is om overeenkomstig het EU-beleid en de door de EU aangegane internationale verbintenissen een duurzaam gebruik van de visserijrijksdommen te garanderen en tegelijkertijd de vangstmogelijkheden stabiel te houden, worden de TAC's van jaar tot jaar zo min mogelijk gewijzigd voor zover dat mogelijk is in het licht van de toestand van de betrokken bestanden.

De aan de lidstaten toegewezen TAC's en quota zijn opgenomen in bijlage I bij de verordening.

Alle vijf pelagische bestanden (vier haringbestanden en een sprotbestand) en het westelijke kabeljauwbestand in de Oostzee moeten in 2015 op MSY-niveau worden bevestigd; daarom stemmen de voorgestelde TAC's overeen met de MSY-visserijsterfte. De TAC's voor zalm en schol in de Finse Golf zijn in overeenstemming met de door de ICES ontwikkelde aanpak van bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn. De TAC voor zalm in het centrale deel stemt overeen met de vangstcontrolevoorschriften in het meerjarenplan voor het Baltische zalmbestand (COM(2011) 470 final). Het advies en de TAC voor het oostelijke kabeljauwbestand moeten nog worden verduidelijkt door de ICES³.

Uit een achteraf verrichte analyse van het westelijke kabeljauwbestand blijkt dat de werkelijke visserijsterfte hoger ligt dan het streefcijfer in het meerjarenplan voor de Baltische kabeljauwbestanden en overeenkomstig artikel 6 van het meerjarenplan met 10 % moet worden verlaagd. De ICES vindt dat een dergelijke verlaging haaks staat op de voorzorgsbepaling en adviseert een forsere verlaging op basis van de MSY-bepaling. Krachtens artikel 7 van het meerjarenplan kan de Raad een TAC vaststellen die lager is dan de TAC die voortvloeit uit de toepassing van artikel 6. Deze afwijking is niet mogelijk voor de visserijinspanning en bijgevolg moet het aantal zeedagen overeenkomstig artikel 8, lid 4, met 10 % worden verlaagd.

Vanwege biologische veranderingen in het oostelijke kabeljauwbestand heeft de ICES geen biologisch referentiepunt, d.w.z. werkelijke visserijsterfte, voor dit bestand ter beschikking gesteld. Bij het opstellen van het plan werd ervan uitgegaan dat de toename van het kabeljauwbestand stabiel zou blijven – wat niet meer het geval is. Ook de ICES heeft erkend dat de groei van het oostelijke kabeljauwbestand de afgelopen jaren dramatisch afneemt en dat de biologische referentiepunt niet meer kunnen worden bepaald. Daarom – aldus de ICES – is het meerjarenplan voor de Baltische kabeljauwbestanden niet meer bruikbaar als basis voor een advies over het oostelijke kabeljauwbestand en moet – nog steeds volgens de ICES – worden geopteerd voor een TAC op basis van de aanpak voor bestanden waarover weinig gegevens beschikbaar zijn. Bijgevolg kunnen de artikelen 6, 7 en 8 van het meerjarenplan in 2015 niet worden toegepast op het oostelijke kabeljauwbestand aangezien de in het plan opgenomen voorschriften voor de vaststelling van de TAC's en de visserijinspanning zijn gebaseerd op deze referentiepunt. Zolang echter geen voorstel voor een nieuw meerjarenplan voor de Oostzee op tafel wordt gelegd, is het zaak te voorkomen dat het oostelijke kabeljauwbestand vanwege het ontbreken van TAC's wordt overgeëxploiteerd en moeten de vangstmogelijkheden overeenkomstig artikel 5, lid 1, van het plan en artikel 43, lid 3, van het Verdrag worden vastgesteld op basis van de aanpak die de ICES heeft ontwikkeld.

³ WTECV, Analyse van het wetenschappelijk advies voor 2015 – deel 1. Advies over Baltische bestanden (WTECV-14-10), blz. 12.

Bij Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad zijn aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's ingevoerd, onder meer, op grond van artikel 3 en artikel 4, in de vorm van flexibiliteit voor bestanden waarvoor TAC's bij wijze van voorzorgsmaatregel en analytische TAC's zijn vastgesteld. Krachtens artikel 2 van die verordening bepaalt de Raad, bij de vaststelling van de TAC's, op basis van onder meer de biologische situatie van de bestanden voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn. Recent is deze flexibiliteit bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingevoerd voor alle bestanden waarop de aanlandingsverplichting van toepassing is. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit het beginsel van een rationele en verantwoordelijke exploitatie van de levende biologische rijkdommen van de zee zou ondergraven en een belemmering zou vormen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid, moet worden verduidelijkt dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn wanneer de lidstaten geen gebruik maken van de jaarflexibiliteit als bedoeld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2015, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de Oostzee van toepassing zijn

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁴ moeten maatregelen inzake de toegang tot wateren en hulpbronnen en inzake de duurzame uitoefening van visserijactiviteiten worden vastgesteld met inachtneming van het beschikbare wetenschappelijke, technische en economische advies en met name van het verslag van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) alsmede met inachtneming van eventueel advies van adviesraden die zijn opgericht voor de betrokken geografische gebieden of bevoegdheidsgebieden.
- (2) Het is de taak van de Raad maatregelen inzake het vaststellen en verdelen van de vangstmogelijkheden te treffen per visserij of groep van visserijen, in voorkomend geval met inbegrip van bepaalde voorwaarden die daar functioneel mee verbonden zijn. Overeenkomstig artikel 16, leden 1 en 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden zo tussen de lidstaten worden verdeeld dat de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij wordt gewaarborgd en dat de in artikel 2, lid 2, van die verordening vastgestelde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid in acht worden genomen.
- (3) Daarom moeten de totaal toegestane vangsten (total allowable catches – TAC's) worden vastgesteld, overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 en de in overweging 1 vermelde beginselen.
- (4) Voor kleine pelagische visserijen (haring en sprot) en de kabeljauw- en de zalmvisserij in de Oostzee wordt de in artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013

⁴ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

bedoelde aanlandingsverplichting van toepassing op 1 januari 2015. In artikel 16, lid 2, van die verordening is bepaald dat, wanneer de aanlandingsverplichting met betrekking tot een visbestand is ingevoerd, de vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld met inachtneming van het feit dat vangstmogelijkheden niet meer worden vastgesteld als afspiegeling van de aanlanding maar als afspiegeling van de vangsten.

- (5) Voor bestanden waarvoor specifieke meerjarenplannen gelden, dienen de vangstmogelijkheden overeenkomstig artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 te worden vastgesteld volgens de in die plannen vervatte voorschriften. Bijgevolg moeten de vangstbeperkingen en de beperkingen van de visserijinspanning voor het kabeljauwbestand in de deelsectoren 22-24 worden vastgesteld overeenkomstig het bij Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad⁵ vastgestelde kabeljauwplan voor de Oostzee.
- (6) Uit recent wetenschappelijk advies blijkt dat de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) de biologische referentiepunten voor het kabeljauwbestand in de deelsectoren 25-32 niet kon vaststellen; de ICES heeft als alternatief aanbevolen om de TAC voor dit kabeljauwbestand vast te stellen aan de hand van de aanpak voor bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn. Bij gebrek aan biologische referentiepunten is het onmogelijk om de vangstmogelijkheden en de inspanningsniveaus voor het kabeljauwbestand in de deelsectoren 25-32 volgens de voorschriften vast te stellen. Aangezien de duurzaamheid van dat bestand ernstig in gevaar kan komen wanneer geen vangstmogelijkheden worden bepaald, is het raadzaam de TAC's voor dit kabeljauwbestand vast te stellen op een niveau dat overeenstemt met de benadering die door de ICES is ontwikkeld en aanbevolen.
- (7) Uit het wetenschappelijke advies blijkt dat er ruimte bestaat om de visserijinspanning voor het kabeljauwbestand in de deelsectoren 22-24 in de Oostzee flexibel te beheren, zonder dat daarbij de doelstellingen van het plan voor de Baltische kabeljauwbestanden in het gedrang komen en zonder dat de visserijsterfte zal toenemen. Deze flexibiliteit zou het mogelijk maken om de visserijinspanning efficiënter te beheren wanneer de quota niet gelijk over de vloot van een lidstaat zijn verdeeld, en om snel te reageren wanneer quota worden uitgewisseld. Daarom moet een lidstaat de mogelijkheid krijgen om aan vaartuigen die zijn vlag voeren, extra buitengaatse dagen toe te kennen indien een gelijk aantal buitengaatse dagen wordt afgenomen van andere vaartuigen die de vlag van die lidstaat voeren.
- (8) De bij deze verordening vastgestelde vangstmogelijkheden moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad⁶, en met name de artikelen 33 en 34 betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning, respectievelijk de mededeling van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Derhalve moeten de codes worden gespecificeerd die de lidstaten dienen te gebruiken wanneer zij gegevens aan de Commissie toezenden

⁵ Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauwbestanden in de Oostzee en de visserijtakken die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2847/93 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 779/97 (PB L 248 van 22.9.2007, blz. 1).

⁶ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

betreffende de aangelande hoeveelheden van bestanden die onder deze verordening vallen.

- (9) Bij Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad zijn aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's ingevoerd, onder meer, op grond van artikel 3 en artikel 4, in de vorm van flexibiliteit voor bestanden waarvoor TAC's bij wijze van voorzorgsmaatregel en analytische TAC's zijn vastgesteld. Krachtens artikel 2 van die verordening bepaalt de Raad, bij de vaststelling van de TAC's, op basis van onder meer de biologische situatie van de bestanden voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn. Recent is deze flexibiliteit bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingevoerd voor alle bestanden waarop de aanlandingsverplichting van toepassing is. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit het beginsel van een rationele en verantwoordelijke exploitatie van de levende biologische rijkdommen van de zee zou ondergraven, een belemmering zou vormen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid, en tot een verslechtering in de biologische toestand van de bestanden zou leiden, moet worden bepaald dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn op analytische TAC's wanneer de lidstaten geen gebruik maken van de jaarflexibiliteit als bedoeld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
- (10) Om een onderbreking van de visserijactiviteiten te voorkomen en om het inkomen van de vissers van de Unie veilig te stellen, is het van belang dat de onder deze verordening vallende visserijen met ingang van 1 januari 2015 worden geopend. Gezien de urgentie dient deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking te treden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening worden voor 2015 de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee vastgesteld.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Deze verordening is van toepassing op Unievissersvaartuigen die actief zijn in de Oostzee.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (1) "ICES": de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee;
- (2) "Oostzee": de ICES-sectoren IIIb, IIIc en IIId;
- (3) "deelsector": een ICES-deelsector van de Oostzee als gedefinieerd in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad⁷;
- (4) "vissersvaartuig": elk vaartuig dat is uitgerust voor de commerciële exploitatie van biologische rijkdommen van de zee;
- (5) "Unievissersvaartuig": een vissersvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert en in de Unie is geregistreerd;
- (6) "visserijinspanning": het product van de capaciteit en de activiteit van een vissersvaartuig; voor een groep vissersvaartuigen is dit de som van de visserijinspanning van alle vaartuigen in de groep;
- (7) "bestand": in een bepaald beheersgebied voorkomende biologische rijkdom van de zee;
- (8) "totaal toegestane vangst": de hoeveelheid van elk bestand die mag worden:
 - i) gevangen in één jaar, in het geval van visserijen waarop een aanlandingsverplichting van toepassing is op grond van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013, of
 - ii) aangeland in één jaar, in het geval van visserijen waarop geen aanlandingsverplichting van toepassing is op grond van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- (9) "quotum": een gedeelte van de TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land.

Hoofdstuk II

Vangstmogelijkheden

Artikel 4

TAC's en toewijzingen

De TAC's, de quota en, in voorkomend geval, de functioneel daarmee verbonden voorwaarden worden vastgesteld in bijlage I.

⁷ Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad van 21 december 2005 betreffende de instandhouding door middel van technische maatregelen van de visbestanden in de Oostzee, de Belten en de Sont (PB L 349 van 31.12.2005, blz. 1).

Artikel 5

Bijzondere bepalingen over toewijzingen

De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening aan de lidstaten toegewezen onverminderd:

- a) het uitwisselen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
- c) extra aanlandingen die worden toegestaan in het kader van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 of artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- c) hoeveelheden die worden ingehouden overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 of overgedragen in het kader van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- e) kortingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Artikel 6

Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangst waarop de aanlandingsverplichting niet van toepassing is

Vangsten en bijvangst van schol mogen slechts aan boord worden gehouden of worden aangeland indien deze zijn bovengedaald door Unievisserstvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een niet-opgebruikt quotum beschikt.

Artikel 7

Beperkingen van de visserijinspanning

De beperkingen van de visserijinspanning worden vastgesteld in bijlage II.

HOOFDSTUK III Slotbepalingen

Artikel 8

Toezening van gegevens

Wanneer de lidstaten overeenkomstig de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens met betrekking tot de gevangen of aangelande hoeveelheden vis aan de Commissie doen toekomen, gebruiken zij daarvoor de in bijlage I bij de onderhavige verordening vermelde bestandcodes.

Artikel 9
Flexibiliteit

1. Tenzij anders vermeld in bijlage I bij deze verordening is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor TAC's bij wijze van voorzorgsmaatregel zijn vastgesteld, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor analytische TAC's zijn vastgesteld.
2. Die artikelen zijn evenwel niet van toepassing wanneer de lidstaat gebruik maakt van de jaarflexibiliteit als bedoeld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EG) nr. 1380/2013.

Artikel 10
Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2015.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter